

de måder, vi agerer på i dette hus – er der nogle sammenhænge, og så er det, jeg beder regeringen om at overveje de sammenhænge og lade være med at sætte tingene sammen fragmenteret. Det er vigtigt at overveje de sammenhænge.

Når det gælder afgiftudligningen, tror jeg, at vi er enige. Men for industriel kraftvarme har afgiftudligning overhovedet ingen betydning, for de betaler nemlig ikke afgift. Det har betydning for varmeværkerne, altså de små, barmarksværker osv., men for de mange små virksomheder, som i øvrigt kører med en overpris på deres brændstof, er det en helt anden sag. Her har det ingen betydning. Vi er nødt til at se alt det her i en sammenhæng, og regeringen er nødt til, når den bruger skatter og afgifter og miljøargumentationer, at få sammenhæng i det, vi foretager os på de områder.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til hr. Kalnæs: Dette lovforslag handler om én eneste ting. Det handler om, hvor stort tilskuddet skal være til naturgassen og til DONG, ikke andet. Så er der lige en overgangsordning for bygas, men det er ikke den, hr. Kalnæs har kommenteret.

Hvis hr. Kalnæs har ønske om samtaler, møder og forhandlinger, hvor også jeg deltager, i sammenhænge, som rækker ud over det, der handler om afgifter, men kan være både energipolitik og afgifter mere generelt, ved hr. Kalnæs, at jeg altid med stor glæde møder op til sådanne forhandlinger, hvor vi kan sidde sammen også sammen med miljø- og energiministeren. Derfor synes jeg, at i stedet for at tage en, synes jeg, afsporet diskussion her, vil jeg gerne tilbyde at deltage i forhandlinger, hvis det er sådan, at hr. Kalnæs ønsker sådanne forhandlinger, også med min medvirken.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven. (Justering af reglerne om sambeskatning af livsforsikringselskaber og deres datterselskaber m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 11/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Hensigten med dette lovforslag er at bringe nogle skatteregler i overensstemmelse med de oprindelige hensigter.

Det foreliggende forslag ændrer pensionsafkastbeskatningsloven, så det ikke længere vil være muligt for livsforsikringselskaber at konvertere obligationsafkast, som skal beskattes med 26 pct., til aktieafkast, der kun beskattes med 5 pct. Dette har indtil nu kunnet lade sig gøre, ved at obligationerne placeres i et sambeskattet datterselskab. Denne u hensigtsmæssighed løses på den måde, at såfremt datterselskabet er sambeskattet med moderselskabet efter selskabsskattelovens § 31, skal datterselskabet også være sambeskattet med moderselskabet efter § 9 i pensionsbeskatningsloven. Derved undgås det, at man kan få en utilsigtet rabat på 21 pct.

Ud over dette punkt vil forslaget ændre tre andre bestemmelser. For det første foreslås det, at præmieindtægter for forsikringsvirksomhed ikke skal regnes med, når det skal vurderes, om et datterselskabs aktiviteter i det væsentlige er af finansiell karakter. Der stilles dermed de samme krav for at undgå tvungen sambeskatning til henholdsvis skadesforsikringsdatterselskaber som til andre typer datterselskaber med et finansielt afkast af samme størrelse.

For det andet skal den tvungne sambeskatning ikke gælde for ejendomme tilhørende datterselskaber, som selskabet benytter til produktion og salg. Det betyder, at disse ejendomme ikke tælles med, når man skal vurdere, om et produktions- og salgsselskabs virksomhed i væsentlig grad består af investeringer i fast ejendom.

For det tredje skal der betales mindre i skat af de såkaldte rene aktieafdelinger af akkumulerede udenlandske investeringsforeninger. I stedet

for at skulle betale 26 pct. skal man kun betale de 5 pct., som er gældende for aktieafkast i indlandet.

Lovændringerne skal træde i kraft fra og med indkomståret 2000, og jeg skal sige, at Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte lovforslag. Vi ser frem til nogle konstruktive drøftelser i udvalget, hvor de modtagne høringssvar vil indgå.

Så skal jeg oplyse, at De Radikales ordfører ikke kan være til stede, men at De Radikale kan også støtte forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Da pinsepakken blev vedtaget i den forlængede samling i juni 1998, afskaffede man realrenteafgiften og indførte i stedet en helt ny beskatning af obligationer og aktier med henholdsvis 26 pct. og 5 pct. I de justeringer af pinsepakken, der blev foretaget sidste sommer, var der ligeledes nogle ændringer af pensionsafkastsbeskatningen, og nogle af de ændringer, man foretog på det tidspunkt, har åbenbart haft så voldsomt store konsekvenser, at der i forbindelse med affattelsen af § 9 blev åbnet mulighed for at konvertere obligationsafkast, altså det højt beskattede afkast, til et aktieafkast, der i hvert fald indtil videre er på 5 pct.

Hovedindholdet – som jeg vel må sige er det, der vejer mest i lovforslag nr. L 51 – er afskaffelsen af denne konverteringsmulighed for at undgå, som det står i bemærkningerne, et dræn i statskassen på ca. 3 mia. kr. Når man læser forslaget, vil jeg meget gerne blankt erkende, at det er kraftig kost, og indsatsen står ikke altid mål med udbyttet, altså i forståelsesmæssig henseende. Det er utrolig svært at gennemskue de konsekvenser, som lovforslaget måtte have, og jeg må jo konstatere, at man også i Skatteministeriet har haft de samme vanskeligheder med at gennemskue alle konsekvenserne af de justeringer, der er blevet foretaget, bl.a. i sommeren 1999. Derfor skal man nu feje op for at undgå, at der i worst case kan blive sat en hane på, hvor man taper de 3 mia. kr. ud., så man må vel på almindeligt dansk sige, at der i denne sag er lavet en bøf.

Nu er der jo sket en hel del, siden dette forslag blev fremsat, og man må jo formode, at lovforslag nr. L 51 – i hvert fald i et vist omfang – vil ændre karakter efter en eventuel vedtagelse af det nye 15/15-forslag, hvis jeg populært sagt må kalde det sådan.

Hr. Frode Sørensen nævnte, at der var yderligere tre justeringer af forskellig art i forslaget.

Dem vil jeg ikke gå ind i rent teknisk, for dem har den socialdemokratiske ordfører så glimrende forklaret, så jeg vil bare koncentrere mig om det tredje af de ben, der er i forslaget.

Det er sådan, at det alene er formueafkastet af rene akkumulerende investeringsforeninger, der beskattes med de 5 pct., og når jeg kigger på høringssvarene, kan jeg se, at det er muligt, at netop det forslag kommer til at betyde en konkurrenceforvridning for danske foreninger. Resultatet kan blive, at danske akkumulerende investeringsforeninger, der er baseret på aktier, vil komme i den situation, at de for at være konkurrencedygtige bliver nødt til at flytte deres aktiviteter ud til lavskattelande og sælge deres produkter fra et lavskattelands tilbage til Danmark. Jeg synes, det virker besynderligt, hvis det skulle være en konsekvens af forslaget, og det område vil vi godt dyrke lidt nærmere.

Så har vi selvfølgelig også fra Venstres side noteret os, at forslaget har tilbagevirkende kraft, altså fra den 1. januar 2000. Jeg kan ikke forestille mig andet, end at både pensionsselskaber og investeringsforeninger har foretaget dispositioner i henhold til gældende lov, og derfor har Venstre den samme indstilling her, som vi sædvanligvis har til lovforslag med tilbagevirkende kraft: vi synes, at det er urimeligt.

Men nu er frøet til pinsepakken jo ikke sået i Venstres have. Derfor vil vi i udvalgsarbejdet vurdere de enkelte elementer nærmere, og så vil vi forholde os endeligt til forslaget i forbindelse med tredjebehandlingen.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Flemming Hansen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Der er tale om en ændring af pensionsafkastsbeskatningsloven fra juni 1998, som endda har været revideret i december 1999, og begge er en del af den pinsepakke, som regeringen gennemførte med det snævrere flertal for et par år siden.

Det Konservative Folkeparti kan ikke være med til at støtte lovforslaget – både fordi vi ikke har lod og del i pinsepakken, og også fordi vi er af den opfattelse, at der her er tale om en lovgivning med tilbagevirkende kraft, idet loven skal gælde for år 2000, der som bekendt slutter om 2 måneder. Dertil skal lægges, at lovforslaget formentlig kun vil komme til at gælde for år 2000, idet regeringen jo allerede har spillet ud med nye regler for år 2001, nye regler, som vi så

inderligt er imod, og derfor er der ingen grund til at gå i detaljer med lovforslaget, men kun at sige følgende:

Lovforslaget er overordentlig kompliceret, og vi er nødt til at holde os til mange af de hørings-svar, som er optrykt i lovforslaget, for helt at forstå, hvad det drejer sig om. Imidlertid er jeg fra flere sider blevet gjort opmærksom på, at § 1, nr. 1, i dette lovforslag indebærer en ændring af beskatningsforholdene for udenlandske aktiebaserede akkumulerende investeringsforeninger, der er hjemmehørende i lavskattelande.

Efter de eksisterende regler er afkastet af sådanne aktiebaserede foreninger beskattet med mindst 26 pct. og ikke med 5 pct., som det ellers er tilfældet i de aktiebaserede investeringsforeninger. Det forholder sig nemlig således, at en dansk aktiebaseret akkumulerende investeringsforening foruden de 5 pct.s pensionsafkast betaler selskabsskat på 32 pct., mens en udenlandsk aktiebaseret akkumulerende investeringsforening fra et lavskatteland i dag betaler ikke 25 pct., men 26 pct. i pensionsafkast, netop fordi den er lav- eller slet ikke beskattet i sit hjemland.

Vi gør opmærksom på dette, dels fordi der er tale om at stille danske investeringsforeninger ringere end andre, dels fordi det kan have den konsekvens, at danske investeringsforeninger fremover skal placere sig i udlandet, og det er formodentlig ikke tilsigtet med lovforslaget, selv om man kan vente sig lidt af hvert fra skatteministeren.

Som sagt kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte lovforslaget, men vi vil naturligvis gå ind i en grundig udvalgsbehandling omkring dette problematiske og vanskelige lovområde.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er fremgået, er lovforslaget jo en ændring til en lovgivning, som vi lavede i forbindelse med pinsepakken for to et halvt år siden, og jeg medgiver gerne andre ordførere, at det her er kompliceret, at lovforslaget også er kompliceret, men det hænger jo sammen med, at emnet og temaet er meget kompliceret. Derfor må vi også sige, at når vi lavede en lovgivning for to et halvt år siden og det efterfølgende viser sig, at der er en trafik, en transaktion, som kan betyde, at der bliver et dræn i statskassen, og det naturligvis ikke har været tilsigtet, ja, så må vi selvfølgelig lave loven om, og det er det, der sker med dette lovforslag.

Det er fremgået af to tidligere indlæg, at der er en særlig problematik omkring formueafkast af lavbeskattede udenlandske akkumulerende investeringsforeninger. Det er åbenbart en problematik – det fremgår også af hørings svarene – som vi formentlig alle sammen har hørt om, og derfor kan det være rimeligt at dyrke det. Men for vores vedkommende, altså ud fra en betragtning om, at det måske er u hensigtsmæssigt at fjerne det værn, som har været på 26 pct., synes vi alligevel, at det under alle omstændigheder er naturligt at se nærmere på det under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til spørgsmålet om, at der er tale om noget med tilbagevirkende kraft, så er det selvfølgelig også noget, vi godt vil se nærmere på. Når det drejer sig om skatter, er det måske noget, man i en vis forstand næsten altid kan påstå er med tilbagevirkende kraft, for man har foretaget sig noget på et tidspunkt, som har virkning på et senere tidspunkt. Og hvis man så ændrer skattereglerne på dette senere tidspunkt, ja, så er det i modstrid med de forventninger og intentioner, som nogle havde på et tidligere tidspunkt.

Derfor bliver det, når det drejer sig om skattelovgivning, tit sådan, at man kan tale om, at der er tilbagevirkende kraft i det ud fra en formel betragtning. Men spørgsmålet er, om der er det ud fra en reel betragtning, om ikke det er sådan, at når det drejer sig om skattelove, er det svært at undgå, at der er lidt tilbagevirkende i det ud fra nogle dispositioner, nogle har foretaget tidligere. Under alle omstændigheder er det en relevant problemstilling, som vi selvfølgelig må sikre os at vi ikke forsynder os imod.

Ud fra de betragtninger kan jeg sige, at vi kan støtte lovforslaget, men selvfølgelig må vi sikre os, at vi ikke handler i modstrid med, skal vi sige god lovgivningstradition og -skik. Men det mener vi altså ikke der som udgangspunkt er tale om at vi gør med dette lovforslag, altså handler imod det.

Med de bemærkninger kan vi give tilslutning til intentionerne og tænkningen og indholdet i lovforslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, har måttet forlade Christiansborg, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne ganske kort fremføre vores synspunkter.

Det er, som det også er fremgået af andre ordføreres indlæg, et overordentlig kompliceret

lovforslag, vi står over for her. Jeg vil, ligesom en anden ordfører har fremhævet, sige, at der er jo tale om et lovforslag, der mere eller mindre har det, der hedder tilbagevirkende kraft, altså helt fra den 1. januar 2000.

Derfor vil vi i hvert fald under det udvalgsarbejde, der nu forestår, have fuldstændig garanti for, at det også rent retssikkerhedsmæssigt er 100 pct. i orden. Vi kan ikke gå med til at lave en lovgivning, som på nogen måde kan angribes fra befolkningens side. Så om vi siger ja eller nej til det her lovforslag ved tredjebehandlingen, vil helt afhænge af det udvalgsarbejde, der nu kommer til at forestå.

Sonja Albrink (CD):

Tidligere ordførere har udtalt og tilkendegivet, at dette er en del af pinsepakken, som så senere er blevet ændret ved nogle forskellige ændringer, og at der er visse ting i § 1, stk. 1, som også den konservative ordfører fuldt ud redegjorde for.

Jeg skal blot på CD's vegne tilkendegive, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for det foreliggende lovforslag, så længe de konkurrenceforvridende momenter er inde i billedet. Derfor kan CD's tilsagn ikke gives på nuværende tidspunkt.

Helge Bo Jensen (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være her, skal jeg lige kort fortælle om Enhedslistens holdning til det her forslag.

Selv om det er en kompliceret lovgivning, er vores holdning relativt enkel. Vi ser det sådan, at der er tale om at forhindre en mulighed for at undgå at betale den vedtagne afgift, og det mål støtter vi, også selv om der er små lempelser i forslaget, vi gerne havde været fri for.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti havde jo heller ikke lod eller del i pinsepakken, men nu kommer der så en pinsepakke-reparation, og der vil vi da under udvalgsarbejdet vurdere, om det er en efter vores opfattelse positiv reparation. Vores stillingtagen vil afhænge af den endelige vurdering under udvalgsarbejdet, for det her er jo så kompliceret stof, at det må man have tygget godt igennem.

Endelig forstår jeg ud fra det, jeg har set sendt til høring, at regeringen kommer med et initiativ, som mere eller mindre overhaler det her forslag. Jeg synes også, vi må se dette for-

slag i lyset af det nye initiativ. Det har vi givetvis en god mulighed for, da det jo ikke varer så længe, før det nye initiativ kommer til behandling.

Jeg synes, vi må se det her lovforslag i den lidt bredere sammenhæng.

Kim Behnke (FRI):

Da skatteministeren var så uforsigtig at indgå en pinsepakkeaftale med SF og Enhedslisten tilbage i 1998, blev der fra stort set alle relevante sider advaret om, at konsekvenserne ville blive, at forsikringsselskaberne, der forvalter pensionsopsparinger, de forskellige pensionskasser osv. alle ville løbe ind i problemer.

For den situation, man havde forud for pinsepakken, var, at den gamle realrenteafgift som følge af, at markedsrenten faldt, havde fået en kurs, som skatteministeren ikke brød sig om, nemlig en kurs i retning af et lavere provenu. Det var så smart – altså o.k., realrenteafgiftsberegningen fyldte to sider i den årlige finanslov – men der var dog trods alt den sammenhæng, at når markedsrenten faldt, så fulgte afgiften også med.

Det ødelagde man ved at indføre 26 pct.-beskatningen af afkast på obligationer. Og meget hurtigt viste det sig jo, at i takt med at markedsrenten heldigvis faldt yderligere, begyndte de forskellige selskaber at få problemer med at overholde de afgivne løfter om minimum 4½ pct. forrentning. For det er jo ikke kun et spørgsmål om, hvor meget afkast man kan få af sine obligationer, hvor meget afkast man kan få af aktieinvesteringer, hvor meget afkast man kan få af ejendomsinvesteringer, indeksinvesteringer osv. Næh, samtidig har der jo været et forløb, hvor man fra Finansrådets side har strammet hårdere og hårdere op omkring den finansielle sektor.

Bevares, det er ikke noget, vi skal beklage, men når Finanstilsynet går ud og strammer op på en måde, hvor eksempelvis de referenceobligationer, man bruger, når man skal opgøre de indre værdier osv., er fuldstændig atypiske obligationer, som betyder betydelige kapitalbevægelser i de enkelte selskaber, ja, så sidder man på bestyrelsesmøderne og kigger hinanden i øjnene, og så spørger man: Hvad skal vi nu gøre? Hvad skal vi nu gøre?

Ja, lytter man til det, der kommer fra ministeren og fra regeringen, så er det hele tiden trusler om yderligere opstramninger, yderligere beskatninger. Økonomiministeren lovede de for-

skellige, der entrerer på pensionsmarkedet, ikke mindst efter hårdt pres fra statens egne forpligtelser og ATP osv., at så ville man se på tingene med disse 4½ pct.

Hen over sommeren 1999 skete der det heldige for Økonomiministeriet og for regeringen, at markedsrenten steg en lille smule, og derfor konkluderede man i efteråret 1999, at så var der jo ingen grund til at gøre noget, fordi man fra Skatteministeriet havde givet det bundne mandat til den udredning, at det måtte under ingen omstændigheder betyde så meget som halvdelen krone i provenutab for staten.

Og så er vi, hvor vi er i dag: at man rundt omkring på bestyrelsesmøderne har spurgt sig selv: Hvad er det, vi skal gøre? Skal vi lukke virksomheden, fordi vi ikke længere kan leve op til de forpligtelser, vi har indgået? Skal vi tage en sag efter et søgsmål fra vores kunder, som føler sig taget ved næsen? Nej, det skal vi heller ikke. Skal vi bede vores aktionærer om at tilføre yderligere kapital, så vi overhovedet er solvente? Ja, det er der en række selskaber der allerede har måttet gøre.

Og der er ingen tvivl om, at hele fusionsbølgen og sammenlægninger osv. skyldes jo også, at en række af de mindre selskaber, som ikke har så store formuer på kistebunden, har det meget svært i den markedssituation, vi er i, fordi markedsrenten heldigvis er lav.

Så kommer der minsandten i fredags et budskab fra regeringen om, at nu vil man sænke de 26 pct. til 15 pct. Pyha, tænkte de alle sammen, nu er der en løsning. Men nej, nej, skatteministeren har stadig væk nedlagt veto mod, at det må koste halvdelen krone på provenuet, så i stedet for vil man så ødelægge aktiekulturen i Danmark ved at lægge en ekstra beskatning på afkast af aktier.

Resultatet af det betød med det samme kursfald for indeksobligationer, for de skal også yderligere beskattes, altså en dårligere økonomisk situation for selskaberne.

Det her forslag skyldes ene og alene, at regeringen med pinsepakken strammede grebet så hårdt, at selskaberne er nødt til at gøre et eller andet for at overleve, og det er så dér, hvor skatteministeren har, hvad skal man sige, forestillet sig, at hvis alle er lige onde i dette samfund, så kan det måske koste 3 mia. kr. i provenutab. Sådan går det naturligvis ikke.

Vi vil ikke støtte det her forslag, og det vil vi ikke, fordi hele det her område trænger til, at der sker en samlet behandling af det, så man

igen tør tro på, at der er en fremtid, så man igen tør begynde at disponere, uden at man risikerer, at hver gang man i bestyrelseslokalet har truffet en eller anden beslutning, så kommer skatteministeren rendende med et forslag til ændring af lovgivningen.

Vi kan ikke støtte forslaget, og vi vil under udvalgsarbejdet gøre alt, hvad vi kan, for at anskueliggøre, at det her kommer til at betyde store, store problemer for den danske pensionssektor.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Kun lige den bemærkning til hr. Kim Behnke, at jeg tror, han holdt det, han måske syntes var sådan den rigtige tale, men til det forkerte punkt. Altså den tale, hr. Kim Behnke holdt, var ikke kommentering af det forslag, vi her har til behandling, og jeg har også svært ved at se, at konklusionen på hr. Kim Behnkes tale har meget med det her forslag at gøre. Men det må jo være op til hr. Kim Behnke under udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt takke for en række, synes jeg, gode bemærkninger. Fru Mariann Fischer Boel havde en udmærket gennemgang af forslaget. Der har af flere ordførere, også af fru Mariann Fischer Boel, været sat spørgsmålstegn ved, om forslaget nu med nogen ret kunne siges at have tilbagevirkende kraft. Og det er jo noget, vi alle sammen selvfølgelig er ekstremt opmærksomme på, at man ikke med rette kan sige sådan noget. Man kan aldrig væрге sig imod, at nogen beskylder én for det.

Men der knytter sig det til sambeskatningen, at den måde, vi arbejder på, er, at man tager først stilling til sambeskatning, man anmoder først om sambeskatning, når man afleverer sit skatteregnskab. Og det vil sige, at det sker engang i 2001. Derfor vil man også kunne se, at der kan findes nøjagtig identiske tilfælde tidligere i Folketinget, hvor det ikke med rette kan beskyldes for at være noget, der kommer ind under betegnelsen tilbagevirkende kraft.

Så har der været nogle bemærkninger om akkumulerende investeringsforeninger. Vi vil selvfølgelig gerne svare på det og føre diskussionen om det, men det er også, som en række af ordførerne har nævnt, noget, der skal ses i lyset af, at det her er regler, der skal gælde for år 2000.

Der kommer i morgen forslag i forlængelse af offentliggørelsen af den reform, kan man vel godt tillade sig at sige, som regeringen, som

økonomiministeren og jeg præsenterede for offentligheden i torsdags, og der fremsættes forslagene i morgen. Derfor er der en række af de bestemmelser, vi taler om her, der får en forholdsvis midlertidig betydning.

De yderligere justeringer, der er derudover, kan vi sige er forslag, der har nødværgens karakter, altså hvor man forsøger at undgå det, som jeg tror der var en af ordførerne, der sagde, at der kommer en hane på, hvor man kan lukke 2-3 mia. kr. ud. Det er nogle justeringer, som man inden for branchen har anmodet om, og som vi har imødekommet. Hvis der er udløbende ting, man ønsker at få besvaret i den sammenhæng, så gør vi det i sagens natur meget gerne.

Ja, lad mig takke den række af ordførere, som har været enten positive eller åbne over for forslaget her. Jeg glæder mig over, at der i hvert fald er et flertal, har jeg konstateret, der er parat til at forhindre, at der ryger en 2-3 mia. kr. ud til nogle andre end dem, nogen nogen sinde havde tænkt på skulle have dem.

Det er i hvert fald betryggende som skatteminister at vide, at der er et flertal, der er parat til også at værne om, at pengene er i kassen til de mange gode ting, som der jo altid er mange fædre til her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af personskatteloven og ligningsloven. (Uændret personfradrag i 2001 for personer over 18 år m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 11/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner sen (S):

Med lovforslaget om uændret personfradrag fastholdes personfradraget i 2001 uændret i forhold til 2000 på disse kendte 33.400 kr.

Lovforslaget giver mulighed for at sikre en række forbedringer til forskellige grupper i samfundet. Det vil være sådan, at vi får mulighed for at sikre økonomien til en forbedret varnehjælp til pensionisterne og til en række andre forbedringer. Disse forbedringer vil blive behandlet efterfølgende i selvstændige lovforslag.

Der bliver forbedringer for personer, som får et forbedret pensionstillæg, der bliver taget højde for, at kontanthjælpen reguleres, så der ikke lides tab. På samme måde for dem, der får introduktionsydelse, og dem, som er udeboende og får SU: de får kompensation for det fastholdte personfradrag.

Endelig er det sådan, at kontingentet til arbejdsløshedsforsikringen nedsættes, sådan at den enkelte heller ikke her lider noget tab. Det er selvfølgelig en positiv tilskyndelse til at lade sig arbejdsløshedsforsikre. Det er jo sådan i vores land, at det at miste sit arbejde, ja, det er ikke rart. Det, som så kan sættes i stedet for, er en arbejdsløshedsforsikring, og derfor er det naturligvis meget vigtigt, at der også er tilskyndelse til, at den enkelte arbejdsløshedsforsikrer sig, og det bliver der så, i hvert fald økonomisk set, en forbedret mulighed for.

Der er også en forbedring af sygedagpengeordningen, men som sagt, disse forbedringer, som finansieres med det fastholdte personfradrag på 33.400 kr., eller i alt undlader man en stigning på 1.200 kr., disse mange forbedringer, som er utrolig vigtige for disse mennesker, behandles så i det efterfølgende lovforslag. Det her drejer sig kun om selve skatteforslaget.

Lovforslagets samlede provenu anvendes således utrolig positivt, og derfor støtter Socialdemokratiet også lovforslaget. Og jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstre tilkendegive, at det gør dette parti også.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nu har Socialdemokratiets ordfører selvfølgelig læst bemærkningerne til lovforslaget. For der står jo også, at man allerede nu – i mange kommuner i hvert fald – har sendt skattekortene for 2001 ud til skatteyderne, og det vil sige, at den skatteforhøjelse, som det her forslag reelt med-